

असूयागुणेषु दोषा विष्वक्करणम् ईर्ष्या अक्षांतिस्तैरसूयादिभिर्विवर्जितास्तेषामाशिषः कृतास्तैः प्रयुक्ताः ॥ १३ ॥ इति एवमभिप्रेत्य सामर्ग्यजुर्भिः
उपाकृतैः संस्कृतैः पवित्राओषधयोऽप्येपुजलेपुतैः कृत्वा द्विजोत्तमैः कर्तृभिरभिषिच्य अभिषेकं कारयित्वा ॥ १४ ॥ हुत्वा हावयित्वा ॥ १५ ॥
गावः गाश्च प्रादात् अन्वयुंजत आशिषोऽयुयुजुः ॥ १६ ॥ तास्तथैव बभूवुरित्यर्थः ॥ १७ ॥ उत्क्षिप्य मृदुपादेन शकटं व्योम्नि लीलया तृणावर्त्तप

येऽसूयानृतदंभेर्ष्या हिंसा मानविवर्जिताः ॥ न तेषां सत्यशीलानामाशिषो विफलाः कृताः ॥ १३ ॥ इति बालक
मादाय सामर्ग्यजुरुपाकृतैः ॥ जलैः पवित्रोषधिभिरभिषिच्य द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ वाचयित्वा स्वस्य यनं नंद
गोपः समाहितः ॥ हुत्वा चाग्निं द्विजातिभ्यः प्रादादन्नं महागुणम् ॥ १५ ॥ गावः सर्वगुणोपेतावासः स्रग्विमम
लिनीः ॥ आत्मजाभ्युदयार्थाय प्रादात्ते चान्वयुंजत ॥ १६ ॥ विप्रामंत्रविदो युक्तास्तैर्याः प्रोक्तास्तथाशिषः ॥
तानिष्फला भविष्यन्ति न कदाचिदपि स्फुटम् ॥ १७ ॥ एकदारोहमारुढं लालयन्ती सुतं सती ॥ गरिमाणं शिशो
र्वोदुं न सेहे गिरिकूटवत् ॥ १८ ॥ भूमौ निधाय तं गोपी विस्मिता भारपीडिता ॥ महापुरुषमादध्यौ जगतामास क
र्मसु ॥ १९ ॥ दैत्यो नाम्ना तृणावर्त्तः कंसभृत्यः प्रणोदितः ॥ चक्रवातस्वरूपेण जहारासीनमर्भकम् ॥ २० ॥ गो
कुलं सर्वमावृण्वन्मुष्णं श्वक्षूंषिरेणुभिः ॥ ईरयन्सु महाघोरशब्देन प्रदिशो दिशः ॥ २१ ॥ मुहूर्त्तमभवद्गोष्ठं रजसा
तमसावृतम् ॥ सुतं यशोदाना पश्यत्स्वयं न्यस्तवती यतः ॥ २२ ॥ नापश्यत्कश्च नात्मानं परं चापि विमोहितः ॥
तृणावर्त्तनिस्तृष्टाभिः शर्कराभिरुपद्रुतः ॥ २३ ॥ इति खरपवनचक्रपांसु वर्षे सुतपदवीमवलोक्य विलक्ष्य माता ॥
अतिकरुणमनुस्मरन्त्य शोचद्भुवि पतिता मृतवत्सकायथागौः ॥ २४ ॥

दापीड्य भुव्यपातयदर्भकः आरोहमुत्सं

गम् तृणावर्त्तित्वमृत्युपरिहाराय कृष्णेनैवात्मन उत्संगा दुत्ताराय कृतं भारमजानती ॥ १८ ॥ उत्पातशंकया महापुरुषमादध्यौ श्रीकृष्णोदरवर्त्तिनां
जगतां भारेण पीडिता विस्मिता सती यद्वा जगतां मध्ये कर्मसु आसवभूव न तु जगदुदरं तं वेदेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ ईरयन्निनादयन्नित्यर्थः ॥ २१ ॥
यतः यत्र न्यस्तवती तस्मिन् स्थानेनापश्यत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ खरपवनचक्रात्पांसु वर्षे सति ॥ २४ ॥